

Ontdek de nieuwe Welterbe-Route in de Harz

Wie aan de Harz denkt, denkt waarschijnlijk aan bergen, ruige natuur, uitgestrekte bossen en pittoreske vakwerkstadjes. En dat klopt natuurlijk ook. Wat de meeste mensen niet weten is dat deze streek in de Middeleeuwen een belangrijk politiek centrum in Centraal-Europa was. Het stadje Goslar en het middeleeuwse watermanagementsysteem geven nog steeds een goede indruk van deze bloeiperiode. Naast het prachtige vakwerkstadje zijn er nog verrassend veel oude mijnen, vijvers en waterlopen te bekijken. Geen wonder dat het geheel door de UNESCO op de werelderfgoedlijst is gezet. In oktober 2021 is een nieuwe 73 km lange autoroute van Goslar naar Walkenried geopend, die de verschillende werelderfgoedlocaties met elkaar verbindt. Langs de route liggen verschillende kortere en langere wandelroutes naar de bezienswaardigheden.

De keizerlijke residentie in Goslar

Zijn rijkdom heeft het pittoreske vakwerkstadje Goslar te danken aan de rijke bodemschatten en de mijnbouw in de nabijgelegen zilver- en kopermijn Rammelsberg. Goslar was zó belangrijk dat Koning Hendrik II, die later tot Rooms-Duitse Keizer werd gekroond, er in de 11de eeuw een Palts liet bouwen, een keizerlijke residentie. De Rammelsberg is de oudste mijn van de Harz. Het complex is inmiddels stilgelegd, maar geeft nog altijd een goed idee van meer dan 1000 jaar mijnbouw, zowel boven- als ondergronds. Samen met Goslar is de mijn sinds 1992 erkend als werelderfgoed.

Ingenieus systeem van waterlopen

In 2010 werd de zgn. *Oberharzer Wasserwirtschaft* deel van deze werelderfgoedlocatie. Om op grote schaal mijnbouw mogelijk te maken, hadden de cisterciënzer monniken van Kloster Walkenried in de 13de eeuw een ingenieus systeem van vijvers en waterlopen aangelegd, dat in de daaropvolgende eeuwen werd uitgebreid. Dit watermanagementsysteem bestaat uit 107 vijvers en 340 km aan sloten en kanalen, boven en onder de grond. Ooit waren de vijvers energiereservoirs die zorgden voor de waterkracht die nodig was om het erts naar boven te halen en de mijnwerkers naar beneden te brengen. Meer dan de helft van de vijvers wordt tegenwoordig nog gebruikt voor de energievoorziening, als opvangbekken bij hoogwater, drinkwaterreservoir en zwemplas. Het eindpunt van de route is in Walkenried. Een bezoek aan het *Zisterzienser Museum* wekt het middeleeuwse kloosterleven weer tot leven.

Tal van rondwandelingen

De toeristische route verbindt de werelderfgoedlocaties in en om Goslar, Clausthal-Zellerfeld en Walkenried met elkaar. Via een korte omweg maakt ook Bad Grund deel uit van de route. Onderweg liggen tal van vijvers, kanalen en andere oude mijnen, vaak op de mooiste plekjes in de natuur. Langs de autoroute bevinden zich verschillende startpunten voor kortere en langere wandelingen. Een ideale route, zeker ook voor reizigers die van wandelen én geschiedenis houden. Op informatieborden kun je alle wetenswaardigheden nalezen. De route is project van de Stiftung UNESCO-Welterbe im Harz. Andere werelderfgoedlocaties in Nedersaksen zijn de Dom en de Michaeliskirche in Hildesheim, het Fagus-Werk (een schoenfabriek in Bauhausstijl) in Alfeld en de Waddenzee.

[Meer informatie: welterbeimharz.de](http://welterbeimharz.de) en vakantieland-nedersaksen.nl

Noot van de redactie

Dit persbericht is verstuurd door NLConnection Travel Marketing & Communication in opdracht van TourismusMarketing Niedersachsen GmbH | info@nl-connection.com | 0049 421 6732 9664

Ander beeldmateriaal en beeldmateriaal in een hogere resolutie is op aanvraag beschikbaar.